

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Dend prægtig Sool, som hele Verden glæder

Citation: Kingo, Thomas: "Dend prægtig Sool, som hele Verden glæder", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid59753/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Lad hver foruden Synd sit Huus opbygge,
Og sidde under HERrens Vinger trygge
I Ly og I.æ.

12.

Her paa, min Gud, jeg for mig selv vil bede
Du vilde mig paa Sandheds Veye lede,
Og følge mig ved Haanden tryggelig, 50
At sikkerhed mig ikke skal forraske,
Men at jeg i min Jord og Falle-aske
Maa speyle mig.

13.

At naar mit Glas er gandske da udrundet,
Og ingen Hielp i Verden bliver fundet,
GUD øse da min Siæl ald fuld af trøst!
Min JESUS maa mig ligg' i hiert' og tunge,
Indtil jeg skal mit Hellig, Hellig siunge
Med Engle-Røst.

Dend Tredie Aften-sang. 51

1.

Dend prægtig Sool, som hele Verden glæder,
Saa sædelig hen fra vor syyn afræder,
Og Natten bæller ud, som af en ørk!
O Lyvsens Fader, hos mig arme vandre,
Som mørket kand til Liv og Lyvs forandre,
Og Lyvs til mørk.

2.

Ach Gud! du skalt mig ey af Haanden slippe,
Om end dend gandske Verden skulde glippe,
Thi jeg af Moders Liv er paa dig kast!
Om Bierge sank, og Verden vild' omvelte,
52 Og Elementerne de vilde smelte,
Jeg staar dog fast.

3.

Naar jeg, O Gud, din Omhu ræt betragter
Og dine Øynis tusindfolde Vagter,
Da rører sig ræt hver en draabe Blood!
Thi som jeg frem paa Leve-trappen stiger,
Vtallig tusind Vidne til mig siger
At Gud er good.

4.

Siig dog, min Siæl, om nogen Sool er runden
Op over Hoved dit, og er forsvunden
Foruden noget sær Guds Naadis Tegn?
Luk derfor op dit hiertis Live-Aare,
Lad flyde ud din Tak, i dine Taare,
Som Dug og Regn.

5.

53 Idag, idag er det din store Naade
At Satan over mig ey fik at raade,
Enddog min Synd det havde vel fortient:
Dog haver din Miskundhed mig omringed,
At Satans Anslag haver ey gelinged.
Men er afvendt.

6.

Jeg er ey kast ved Sygdom ned paa Leye,
 Guds Engle har paa alle mine veye
 Haand-baared mig fra Fald og fode-stød!
 Gud til mit Kald har givet Naad' og Lykke,
 Mig har ey manglet et nødtørfigt stykke
 Af daglig Brød.

7.

Min blodig Synd min Siælis skam og skade, 54
 Dend Slange-Edder, som jeg burde hade,
 Og dog i Dag har hersket i mit Kiød,
 O Gud, du dend med Jesu Blood udslette
 Og gak ey med mig Syndere i rætte,
 For din Søns Død.

8.

Jeg dermed nu til søvn min' Øyne skikker,
 Thi Synden, som i Kiødet boer og stikker,
 Forsonet er, saa dend ey skade kand:
 Min Seng opvartis af Guds Engleskare,
 Min Siæl og Liv skal JESUS selv bevare
 Min Frelsermand.

9.

Sov da, sov hen, mig skal ey Satan vække, 55
 Og ey med Drømm' og Helvedsyner skrekke,
 Jeg seer min Gud i søvne hos mig staa!
 Jeg skadis ey paa mindste Bloodedraabe,
 I søvne jeg ved Jesu død kand haabe
 Nyt Liv at faa.

10.

Lad ingen Nat, O Gud, dit Ord formørke,
Giv Vægterne i Zion Kraft og styrke
Velsigne KONGENS Huus, og sæt din Vagt
Omkring hans Riger og hans Arve-Lande,
Giv viise Raad, Hans Fiender at modstande
Med Lykk' og Magt.

11.

- 56 Besøg hvert Huus, og ingen udelukke
Fra disse mine dybe Hierte-sukke,
Giv alle Svage Roo og Hiertetaal:
Gud med sin Aand dem alle kraftig røre,
Som efter HERrens Ville ræt skal gjøre
Med Dødsens Skaal.

12.

Far dermed vel ald Verdens Pragt og Ære,
Jeg vil min Død ræt nu af søvnen lære,
Lyvs over mig dit Ansigts Salighed!
Saa skal jeg fort med Morgenstiernen ile,
Og takke dig for søder Natte-hvile,
For Roo og Fred.

13.

- 57 Lad endelig din Aand fra mig ey vige,
Naar jeg i Dødsens Dal skal nederstige,
Vær da, O Gud, min Trøst og Støde-stav!
Lad da min Siæl ad Døden haanlig smile,
Mit Legeme i Livsens Haab sig hvile
Udi sin Grav.

Dend tredie Kong Davids

Poenitendse-Psalme.

I.

Ach HÉRre lad dog ey din Vred' opsyde,
Og i din Hidsighed paa mig udbryde,
Ach ney! straf dog ey som jeg har fortient,
Thi dine Pile mig mit hierte kløver 58
Din Haand med Soot og Sygdom mig bedrøver,
Som paa er kiendt.

2.

Udi mit Kiød er ingen Sundheds Prikke,
Alt for din grumme Vrede jeg maa drikke,
I mine Been kand ingen Lise boo:
Alt for min Synd, som for mit Ansigt vanker,
Ja Dag og Nat besværer mine tanker,
Med stoor Uroo.

3.

Min onskabs Daad, som jeg bedrev forlangen,
(Dend jeg før traadde under Foodesvangen)
Dend nu mit Hovet overstegen er,
Og min Samvittighed saa hart bemøder, 59
Ja mig fuldnær til Helvede nedstøder,
Som Byrden bær.